

PARAULA I VIDA

Veniu Esperit Sant i renoveu-nos!

Us desitjo a tots Santa Pasqua de Pentecostès! Crist realment ha ressuscitat, al·leluia, i ens envia l'Esperit Sant Defensor i Renovador!

El matí de Pentecosta, el foc de l'Esperit Sant davallà sobre els apòstols i Maria, reunits al Cenacle. Do inefable del Pare, que per Jesucrist, els unia com Església i els enviava al món, perquè fossin els seus testimonis fins als llocs més allunyats de la terra.

També avui el Pare ens envia l'Esperit Sant Defensor, que ens farà cristians valents i coherents en la fe, testimonis de la vida nova del Ressuscitat, lluitadors contra el pecat i la corrupció, i plens dels dons de l'Esperit, que tot ho vivifica.

No ens tanquem a l'acció suau i consoladora de l'Esperit que ens omple amb la misericòrdia de Déu, i guareix les nostres ferides. Ens renova totalment! Res d'egoisme, legalisme rígid, hipocresia i oblit culpable de l'acció de Déu, que tant ens estima!

L'Esperit ens ajudarà a viure la vida com a servei, i a ser misericordiosos com el Pare és misericordiós. Sense Ell, res no podem. Sense Ell, tot se'ns marcirà.

El món ens necessita carregats dels fruits de l'Esperit: amor, alegria, pau, paciència, bondat, fidelitat, mansuetud i domini de nosaltres mateixos... Amb la força de l'Esperit podrem difondre l'Evangeli sembrar amb perseverança la reconciliació i la pau, ser fidels a la vocació rebuda, edificar comunitats confessants i testimonials, i sobretot estimar com Jesús estimava, amb obres i de veritat.

Santa Pasqua de Pentecostès a tots, granada dels dons de l'Esperit Sant!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Assemblea de Càritas Catalunya

L'Assemblea general ordinària de Càritas Catalunya es va celebrar el 25 d'abril a la seu de la Tarraconense amb l'assistència de les Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya. Van assistir-hi en representació del Bisbat d'Urgell el Director de Càritas Urgell, Sr. Josep Casanova, i el Delegat Episcopal, Mn. Jaume Mayoral.

La sessió va ser presidida per la Sra. Carme Borbonès, i el Secretari General, Sr. Josep Civit, van presentar el balanç econòmic del darrer any 2015, i les previsions del pressupost per 2016. L'Assemblea va ratificar els comptes. També es va informar del programa «La Veu de Càritas» a Ràdio Estel. Al final de l'Assemblea es va fer un homenatge al Cardenal Mons. Lluís Martínez Sistach pels seus anys al capdavant de Càritas Catalunya i després es va compartir un dinar, on també va participar el nou Arquebisbe de Barcelona i Bisbe delegat de Càritas Catalunya, Mons. Joan Josep Omeïlla, que va saludar a tots els directores i delegats assistents.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Els altres no són enemics, són germans

Els humans som animals socials. Una de les nostres vivències més fondes és la pertinença a un grup. És l'experiència del «nosaltres». I aquesta comporta inevitablement la dels «altres». Hi ha persones i grups que no són dels «nostres», són «els altres». La relació entre «nosaltres» i «els altres» és un dels desafiaments més vius de la nostra vida. Sentim la diferència dels altres com una agressió que els fa enemics i perillosos, i davant dels quals ens hem de defensar. L'Esperit cristià ve a corregir aquesta esponta-

neïtat humana, fruit de la nostra feblesa. Els altres no són enemics, són germans. I això ho concreta fent «comunitats germanes». Els cristians formem comunitats, com diu l'Apocalipsi, «de tota llengua, poble, raça i nació» (Ap 5,9).

Hi han comunitats cristianes japoneses i alemanyes i brasileres i catalanes. I, aquest és el pas de gegant, entenem que les altres comunitats, tan diferents i tan allunyades, són germanes nostres. Això ens porta a entendre les diferències, no com un perill o una agressió sinó com una

altra manera de viure la vida humana, amb la mateixa dignitat, mereixedores del mateix respecte.

Com sempre, corregir les nostres espontaneïtats instintives, especialment aquestes, ha estat i és molt difícil. Tots estem cridats a deixar florir en nosaltres l'Esperit evangèlic, cadascú al seu nivell. Els altres són diferents, però no per això perillosos o agressors. Són germans que hem d'aprendre a estimar. L'amor fratern sap entendre i valorar les diferències, sap construir ponts d'unitat entre les diversitats; no només entén que els

altres siguin diferents sinó que li agrada que ho siguin. Quan vivim les dificultats d'una actitud així entenem l'abast de la Paraula de Déu: «Estima els altres com a tu mateix.»

A l'arrel d'aquesta actitud renovadora hi ha el missatge de la fe cristiana. Déu estima «els altres» amb el mateix amor de Pare que ens estima a nosaltres, i ens crida a tots a la comunió, a la pau, a l'acceptació mútua, al respecte, a la vida plena en l'Esperit d'amor.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

¡Ven Espíritu Santo y renuévanos!

¡O s deseo a todos Santa Pascua de Pentecostés!
¡Cristo realmente ha resucitado, aleluya, y nos envía el Espíritu Santo Defensor y Renovador!

La mañana de Pentecostés, el fuego del Espíritu Santo descendió sobre los apóstoles y María, reunidos en el Cenáculo. Don inefable del Padre, que por Jesucristo, los unía como Iglesia y los enviaba al mundo, para que fueran sus testigos hasta los lugares más alejados de la tierra.

También hoy el Padre nos envía el Espíritu Santo Defensor, que nos hará cristianos valientes y coherentes en la fe, testigos de la vida nueva del Resucitado, luchadores contra el pecado y la corrupción, y llenos de los dones del Espíritu, que todo lo vivifica.

No nos cerremos a la acción suave y consoladora del Espíritu que nos llena con la misericordia de Dios, y cura nuestras heridas.
¡Nos renueva totalmente!
¡Nada de egoísmo, legalismo rígido, hipocresía y olvido culpable de la acción de Dios, que tanto nos ama!

El Espíritu nos ayudará a vivir la existencia como servicio, y a ser misericordiosos como el Padre es misericordioso. Sin Él, nada podemos. Sin Él, todo se nos marchita.

El mundo nos necesita cargados de los frutos del Espíritu: amor, alegría, paz, paciencia, bondad, fidelidad, mansedumbre y dominio de nosotros mismos... Con la fuerza del Espíritu podremos difundir el Evangelio sembrar con perseverancia la reconciliación y la paz, ser fieles a la vocación recibida, edificar comunidades confesantes y testimoniales, y sobre todo amar como Jesús amaba, con obras y de verdad.

¡Santa Pascua de Pentecostés a todos, granada de los dones del Espíritu Santo!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Covet estrena portalada en el segon Aplec popular

Els pobles de Covet, Isona, Conca Dellà i de l'entorn van omplir de gom a gom l'església de La Nativitat de Covet el diumenge 1 de maig, per a celebrar el segon Aplec popular. La missa va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i concelebrada pel Rector, Mn. Jesús Navas, i pel Secretari General Mn. David Codina. Hi eren presents l'Alcalde d'Isona i la Delegada del Govern per al Pirineu. Mons. Vives va posar en relleu la importància de trobar-se amb alegria, per celebrar un Aplec: trobada del poble, on tothom tingui el seu

propi espai i valor, un moment de relació humana per dialogar i compartir, sortint de nosaltres mateixos per mirar les necessitats dels altres. També animà a viure la fe en la Resurrecció de Jesucrist i a transmetre-la sense complexos. Com un rellotge de sol que sense la llum del sol no serviria, igualment la persona sense fe: «Jo sense sol i tu sense fe, no som res» havia llegit en una ocasió, els va dir. I encara va demanar a tots els participants a l'Aplec que sortissin amb esperança i força, amb ànims de canviar les coses que no funcionen del nostre món, a millorar-lo i no deixar-lo com està, a pensar en el país i en el futur d'Europa, més solidari i generós amb els refugiats, i a treballar pel futur del món amb més justícia, solidaritat i respecte pel medi ambient.

Aquest Aplec se celebra per segona vegada gràcies a la iniciativa del Centre d'Estudis de la Conca Dellà i amb el suport del Bisbat d'Urgell, de l'Ajuntament d'Isona i de la Diputació de Lleida. Dos músics joves van solemnitzar la missa i la Coral d'Isona va cantar els goigs a la Mare de Déu en acabar la celebració, recuperant-los.

El timpà i el conjunt de la portalada del temple de La Nativitat de Covet han estat restaurats i llueïen en tot el seu esplendor. Fa uns mesos que es va fer una intervenció de conservació-restauració a la portalada esculpida de l'església, que fou supervisada pel Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) per tal d'assegurar-ne la conservació per al futur. Aquesta església és romànica del segle XII, catalogada com un bé cultural d'interès nacional. És també, una de les portalades més originals del romànic català.

► **Confirmacions a Escaldes-Engordany.** Els dies 29 d'abril i 3 de maig, l'Arquebisbe i Copríncep Joan-Enric va administrar el sagrament de la confirmació a 63 joves que s'havien preparat i que estigueren acompanyats pels seus catequistes, pares i padrins, a la

Parròquia de St. Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany al Principat d'Andorra. El dia 29 d'abril, coincidint amb la festa de Sant Pere Màrtir, el Copríncep beneí les tradicionals creus fetes amb branques d'abet que evoquen l'acollida als hostes i pelegrins.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Déu escolta el clam i fa l'Aliança

A la Sagrada Escripura, la misericòrdia de Déu és present al llarg de tota la història del poble d'Israel.

Amb la seva misericòrdia, el Senyor acompanya el camí dels patriarques, a ells els dóna fills malgrat la seva condició d'esterilitat, els condueix per camins de gràcia i de reconciliació, com ho demostra la història de Josep i dels seus germans (cf. Gn 37-50).

Llegim en el llibre de l'Èxode: «Al cap de molt de temps, el rei d'Egipte va morir. Mentrestant, els israelites gemegaven i cridaven

des del fons del seu esclavatge, i el seu clam va pujar fins Déu, que va escoltar els seus gemecs i es va recordar de l'aliança que havia fet amb Abraham, Isaac i Jacob. Déu va mirar els israelites i es va fer càrrec de la seva situació» (2,23-25).

La misericòrdia de Déu sempre actua per a salvar. És tot el contrari de les obres dels qui actuen sempre per a matar: per exemple els qui fan les guerres.

Quan dóna instruccions a Moisès sobre l'aliança, diu: «Ara, doncs, si escolteu la meua veu

i observeu la meua aliança, seureu la meua heretat preferida entre tots els pobles, ja que tota la terra és meua: sereu per a mi un reialme sacerdotal i una nació santa» (Ex 19,5-6).

Certament, Déu posseeix ja tota la terra perquè l'ha creada, però el poble es converteix per a ell en una heretat diferent, especial.

La misericòrdia del Senyor fa l'home preciós, com un tresor personal que li pertany, que ell custodia i en el qual es complau.

(Dimecres, 27 de gener de 2016.)

Sessió acadèmica d'homenatge al Beat Ramon Llull

Dilluns dia 25 d'abril va tenir lloc la sessió acadèmica d'homenatge al Beat Ramon Llull en el VII centenari de la seva mort (1316-2016). L'acte va tenir lloc a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona i fou presidit pel Gran Cancellier de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, l'Arquebisbe Joan Josep Omella; pel Degà de l'Ateneu, Dr. Armand Puig i pel Bisbe de Mallorca, Mons. Xavier Salinas. Hi assistiren l'Arquebisbe de Tarragona i Vicegran Cancellier de l'Ateneu i l'Arquebisbe d'Urgell com a Secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Les intervencions principals anaren a càrrec del Dr. Josep Perernau sobre «La història personal i col·lectiva del Beat Ramon Llull»; el Dr. Carles Llinàs, sobre «L'Art com a mitjà de descoberta de la veritat»; el Dr. Jordi Gayà, sobre la «La teologia del Beat Ramon Llull, al servei de la mis-

sió» i la Dra. Lola Badia sobre «Llull, pioner en l'ús escrit de la llengua catalana. L'expressió literària».

També van intervenir amb tres informacions la Dra. Miquela Sacarés, sobre «La santedat del Beat Ramon Llull en l'art i la pietat popular»; El Dr. Gabriel Ramis, Postulador de la

causa sobre «El procés vers el reconeixement de les virtuts del Beat», i el Rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, Dr. Armand Puig, sobre «L'actualitat de la figura del Beat Ramon Llull». Clogueren la sessió el Bisbe de Mallorca i l'Arquebisbe de Barcelona.

► **Istòria dera Glèisa en Aran escrita per Mn. Jusèp Amiel Solè.** Mn. Jusèp Amiel Solè, que durant molts anys fou l'Arxiprest de la Val d'Aran i que és Creu de Sant Jordi 2012 de la Generalitat de Catalunya, ha publicat *Istòria dera Glèisa en Aran*, en aranès i castellà. Vol donar a conèixer la història inèdita de l'Església d'Aran, els fets i moments més importants, que tingueren lloc en l'àrea religiosa i social de la Vall d'Aran, des

dels primers segles fins als nostres dies. L'autor és erudit en la llengua aranesa/occitana i ja va traduir i editar en llengua aranesa el Nou Testament i els Salms.

► **Mn. Ramon Rosell recull les experiències de 50 anys en un llibre.** El Consell General del Principat d'Andorra, va acollir la presentació del llibre de Mn. Ramon Rosell Serra, encarregat de la Parròquia de Sant Serni de

Canillo, *50 anys de tu a tu des de Canillo. Diari d'un Mossèn compromès*, realitzat en col·laboració amb Àmèlia Prat.

L'acte comptà amb la presència de destacades autoritats del país encapçalades pels Síndics i dels altres sacerdots de l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra. El llibre deixa constància per escrit de l'estada a Canillo i a Aina durant 50 anys ininterromputs de Mn. Ramon.

Ajuda a les víctimes del terratrèmol a l'Equador

Càritas d'Urgell ha activat el pla d'emergències per tal de recollir diners que permetin enviar ajut humanitari als damnificats pel terratrèmol que va viure l'Equador al mes d'abril, un sisme de 7,8 graus en l'escala de Richter, que va causar nombrosos danys humans i materials, sobretot a la costa nord del país. Milers de persones desplaçades i sense refugi, milers de ferits i dotzenes de morts que estan sent atesos per Càritas Equador, que ja està treballant per coordinar les accions de rescat, de suport i d'aixopluc, per donar accés a subministraments d'emergència com aliments, aigua i medicines, a més d'assistència per a la recuperació del país a llarg termini.

Comptes per a fer donacions:

LA CAIXA:
ES64-2100-0018-1902-0047-1180

BBVA:
ES75-0182-2811-3502-0853-6354

AGENDA

- **15 de maig:**
—Confirmacions a La Seu d'Urgell, a les 13 h.
- **20 de maig:**
—Inauguració de la restauració del Retaule de la Pietat, Museu Diocesà, a les 18 h.
- **21 de maig:**
—Lliurament de premis del Concurs Bíblic, Casa del Bisbat, a les 11 h.
—Confirmacions a La Seu d'Urgell, a les 20 h,
- **22 de maig:**
—Confirmacions a Vilanova de l'Aiguda, a les 10.30 h.
—Confirmacions a Guissona, a les 12 h.
- **23 de maig:**
—Pelegrinatge d'Urgell al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Fins al 26 de maig.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / Sl 18 / Mc 9,14-29]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe; sant Joan Baptista de la Salle, prev. fundador de l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orione, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubbio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.; santa Gemma Galgani, vg.

17. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. ■ Dimecres [Jm 4,3-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Sant Joan I, papa

(523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre; sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Osimo i beat Agustí de Tarano, preveres; sant Crispí de Viterbo, rel.

20. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, pa-

tró dels publicistes i dels esparterers; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basíllisa, vg.

21. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.

22. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 4a setm.) [Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5,1-5 / Jo 16,12-15]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), religiosa viuda, de Barcelona, fundadora de les carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càscia, religiosa agustina; santa Quitèria, verge i màrtir, advocada contra la ràbia; santa Júlia, verge i màrtir africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

Diurne de Pentecosta

COMENTARI

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostre obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1C 12,3b-7,12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (He 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería. Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol San Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7,12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo.

Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros. El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.»

- Nm 11,29: *l'Esperit és de pocs i Moisès sospira: Tant de bo el Senyor donés a tots el seu Esperit.*
- Jl 3,1s: el Senyor fa una promesa pels temps definitius: *Abocaré el meu Esperit sobre tothom.*
- Ac 2,1s: es compleix la promesa i *quedaren tots plens de l'Esperit Sant: tota la Comunitat.*

La ventada i el foc simbolitzen la força de Déu; i l'expressar-se en diversos llenguatges és l'efecte de l'Esperit que renova la humanitat sentint-los cadascú parlar en la seva pròpia llengua.

Pau parla de *dons espirituals* subratllant així l'aspecte de gràcia/regal dels carismes que són *dons* per ser gratuïts; *miracles* per venir de Déu, font dels miracles; i *serveis* per ser ajut pel bé de tots (i no pas pel lluïment del carismàtic).

La font del carisma és sempre *l'Esperit*, tot i parlar també de *Déu-Pare* i del *Senyor-Crist* amb allargament trinitari.

Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots: No hi ha concentració de *carismes* en uns pocs super-privilegiats sinó participació real de tots en els *dons distribuïts a cadascú* pel *servei* de la Comunitat.

El nostre primer Defensor és el Pare que *no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres (Rm 8,32).*

L'altre gran Defensor és el Fill Unigènit, de qui proclama Pau: *Qui gosarà condemnar els elegits de Déu? Jesucrist? Ell va morir i ressuscitar, i intercedeix per nosaltres! (Rom 8,34s).*

Però el Paràclit-Defensor per excel·lència és l'Esperit Sant: *Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres.*

Si de fet el qui m'estima és el que té els meus Manaments i els compleix, la conseqüència és que el meu Pare l'estimarà amb aquell amor que ens fa tots fills estimats de Déu i ens crida a esdevenir a més amics i col·laboradors seus.

Mn. José Luis Arín